

Ludmila Selingerová

Pod vodní hladinou

*Pohádky
s ploutvičkami*

ilustrovala

Eva del Risco Koupová

GRADA®

Ludmila Selingerová

Pod vodní hladinou

*Pohádky
s ploutvičkami*

ilustrovala

Eva del Risco Koupová

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Selingerová Ludmila

Pod vodní hladinou

Pohádky s ploutvičkami

Vydala GRADA Publishing, a.s.

U Průhonu 22, Praha 7 jako svou 5639. publikaci

TIRÁŽ TIŠTĚNÉ PUBLIKACE:

Ilustrace Eva del Risco Koupová

Ilustrace na str. 86–87 Johana Selingerová

Realizace obálky Vojtěch Kočí

Sazba Vojtěch Kočí

Odpovědná redaktorka Michaela Průšová

Počet stran 88

První vydání, Praha 2014

Vytiskla tiskárna FINIDR, s.r.o., Český Těšín

© GRADA Publishing, a.s., 2014

GRADA Publishing: tel.: 234 264 401, fax: 234 264 400,

www.grada.cz

ISBN 978-80-247-5294-5

ELEKTRONICKÉ PUBLIKACE:

ISBN 978-80-247-9446-4 (ve formátu PDF)

ISBN 978-80-247-9447-1 (ve formátu EPUB)

Obsah

Skokan – žabí princ	5
Marnotratný kapr	13
Obluda z vodního pralesa.	25
Candát vegetariánem.	33
Pyšná slunečnice.	45
Škeble a tajemství	59
Vranka a dušička	67
Rybí pohádka	75
V pohádkách vystupují a takto ve skutečnosti vypadají:	86

Skokan – žabí princ

Jezírko uprostřed lesů bylo ten den jako ze zlata. Sluníčko si v něm koupalo paprsky a větrík je jemně osoušel. Pod hladinou ve vodním porostu zrovna maminka Skokana skřehotavého umístila snůšku kulatých vajíček. Byla jich pořádná hromádka. Pod listy budou jistě v bezpečí. Uplynulo deset dní a z kulatých vajíček se vyklubalo hejno malých pulců, kteří se hned zvědavě hemžili kolem stonků. Pokud jste ještě pulce neviděli, pak vezte, že je to jen docela malinká hlavička s ocáskem. Po nějaké době jí narostou zadní nožky a potom přední. Nakonec upadne ocásek a máme tu hotovou žabu. Celá proměna však trvá dlouhé tři roky a ne každý puleček má to štěstí, že se jí dožije.

Pulci jsou totiž pro ryby
náramná pochoutka.

Hrdina našeho příběhu
Slávek však to štěstí měl.
Jednoho rána se probudil
a kouká, ocásek nikde, jen
čtyři silné nohy a hlas jako
zvon. „To jsem, panečku, dozrál ve fešáka. Ta módní
barva, plavný skok a krásné písňe, které pěji. Zázrak
přírody jsem, a ne že ne,“ začal Slávek nafukovat
volátka. Na břehu kousek od něj seděla maminka
s dětmi a četla jim pohádku. Jakmile padlo slovo žabák,
Slávek zpozorněl. Byla to pohádka o zakletém žabím
princi, kterého šlo vysvobodit pouze polibkem. Do
Slávka jako by střelil blesk. Ani nepočkal, jak příběh
dopadne... Ta pohádka musí být o mně. Kdo jiný by mohl
být žabí princ než já!

Nadmíru krásný a ušlechtilý. Jen musím najít někoho, kdo by mě políbil, a pak se ze mne stane král všech žabek na světě!“ Vzrušený svým novým objevem začal kroužit kolem jezírka a prozpěvovat:

*„Zakletý princ, to jsem já,
kdo se za mne, slečny, vdá?
Pomoci mi jiné není,
nežli vaše políbení.“*

Zpíval a zpíval z plných plic. Zpíval vysoko i nízko, potichu i nahlas, teskně i vesele. Výsledek jeho snažení na sebe nenechal dlouho čekat.

Už se před ním nakrucovala mladá Ropucha odvedle: „Ty máš ale hezkou písničku. Zdalipak je to pravda? Já bych se tuze ráda stala královnou.“ „Ale jistě, drahá. Každícké slovo je čistá pravda. Jen mě musíš políbit a stanu se králem,“ ujišťoval ji Slávek a natahoval se pro hubičku. Ropucha mu ji ráda dala. Jen to mlasklo. Pak na sebe koukali, čekali na ten zázrak, jenže ono nic.

Slávek se na Ropuchu nepěkně obořil: „Za to můžeš ty, Ropucho. Mělo mě hned napadnout, že takováhle obluda mě nevysvobodí. Ještě že se tak nestalo, stejně bych byl všem žabkám pro smích, kdybych si tě vzal. Huš, kššc. Uteč, nebo mi odeženeš další nápadnice.“ Ubohá Ropucha smutně zmizela v tůňce a Slávek již lákal další děvčata:

*„Zakletý princ, to jsem já,
kdo se za mne, slečny, vdá?
Pomoci mi jiné není,
nežli vaše políbení.“*

Zpíval, až srdce usedalo. Pěkná píseň to byla. Tak pěkná, že ho za chvíli začala obletovat oslnivá Babočka admirál. „Zaslechla jsem tvou píseň, žabáčku. Princezny lepší kolem není, pohleď na moje zabarvení,“ lákala ho krasavice k sobě. „Nu, tohle je tedy jiná podívaná než na ošklivou ropuchu. Babočka má pravdu. Lepší princeznu bych těžko hledal,“ pomyslel si Slávek a nastavil ústa k polibku. Jenže věřte nebo ne, opět se nic nestalo. „Ty jsi mi tedy pěkná princezna. Vždyť ani nemáš pořádná ústa k políbení. Tvůj sosáček na mé vysvobození stačit nebude. A vůbec, kdo to kdy viděl, aby se žabák ženil s motýlem. Ať už jsi pryč, ty náfuko,“ zlobil se Slávek. Jenže Babočka si jen tak něco líbit nedala: „No tohle! Jestli je tady milý zlatý v někom chyba, tak to nejsem já. Každá princezna by mi moh-

